

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Srzodę dnia 13 Grudnia v. s. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 4 Grudnia.

Przez N a y w y ż s z y rozkaz dzienny, wydany w Moskwie, dnia 29 listopada, zostający przy 2giey lekkiej kawaleryyskiej dywizyi Gwardyi, Jenerał-Major *Cynski*, naznaczony do sprawowania obowiązków Moskiewskiego Ober-Policmeystra. (R. I.).

— Przez opinie Rady Państwa, n a y w y ż e y potwierdzone: d. 11 października, dom *Bataszewych* przywrócony został do dworzańskiej dostojności i wykreślony ze stanu mieszczkańskiego i podatkowego, a d. 19 października, dom *Kuluczakowych*, utwierdzony został w dostojności Xiążęcej. (G. S.).

Moskwa dnia 21 listopada.

Rynek koński w tuteyszej stolicy, miał dotąd tę niedogodność, że przyprowadzoną nań wielką liczbę koni przywiązywano do wozów, tak, że kupujący z wielką trudnością, a nawet z pewnem niebezpieczeństwem, przymuszeni byli przechodzić między wozami.

Cudzoziemiec *Pialut*, który zostawał przy wielu robotach publicznych w Paryżu, podał P. Moskiewskiemu Wojennemu Jenerał-Gubernatorowi projekt, do urządzania końskiego rynku na wzór będącego w Paryżu. Projekt ten, rozpatrzony w Komissyi Budowania i przyjęty dla handlu końmi w tej Stolicy, został wykonany pod naczelnictwem jednego z Urzędników Komissyi, wspólnie z P. *Pialutem*.

Na wystawienie Moskiewskiego końskiego rynku, Rząd wyznaczył ze rootysięcznego kapitału, na ozdobienie Stolicy przeznaczonego, blisko 10,000 rubli, i rynek koński, wedle nowego urządzania, otworzony został dnia 22 października. Przednieysi handlarze koni w Stolicy, wyprawdzili swe konie do osobno urządzonych oddziałów, dokąd wszyscy handlujący końmi, i ci, którzy je przywzdużają na sprzedaż, wpuszczają się darmo; dla odwiedzających zaś zrobiony został bulwar na 138 sążni długości; pośród niego poprowadzona jest galerya, w której można się skryć od niepogody, po bokach znajdują się budki strażnicze.

Wyżej pomienionych oddziałów jest czterzy: w nich może stanąć 720 koni. Słowem: Moskiewski rynek koński otrzymał przekształcenie nie tylko, bardzo piękne, lecz też bardzo wygodne dla kupujących. (G. S. P.).

Odessa d. 15 listopada.

Podczas zwiedzenia Ryszelskiego Liceum przez nadzwyczajnego Posła Porty Ottomańskiej, *Achmeta-Paszę*, starszy jego dragoman *Arystarch*, darował do znajdującego się w gabinetach Liceum niewielkiego zbioru, sześć monet srebrnych, z których trzy szczególnie są ważne: 1 Tracka z wyobrażeniem Króla Lizymacha (panującego od 324 do 282 r. przed Chr.); ta moneta odznacza się nadzwyczajną czystością roboty; 2ga, Efezka, nazywająca się Kistofora, rzadka, opisana przez Mionneta, i 3cia miasta Lampsaku (a). Liceum przyjęło ten dar ze szczególną wdzięcznością, za życzliwość okazaną temu zakładowi, ze strony Poselstwa Tureckiego.

(a) Podobna moneta, z mosiądzu, przez P. Blaramberga dla niepewności policzoną została do monet miasta Olwii, kiedy z wyrażonych na niej początkowych liter *L. A.*, i według zdania znakomitego Mionneta należy rzeczywiście do wybitych w mieście Lampsaku, w Mysii.

— Noworossyyskie damskie Towarzystwo opatrzenia ubogich podaje do powszechney wiadomości, co następuje: P. Odeski Naczelnik miasta, znajdując, że połączywszy środki, przez tuteyszą miejscową Zwierzchność przedsięwzięte ku wspomnieniu ubogich miasta Odessy, ze środkami Towarzystwa, można łącniey dóysć do tego szlachetnego celu; zaproponował Damskiemu Towarzystwu opatrzenia ubogich, przyjąc od niego pod swoje rozporządzenie wszystkie zgromadzone przezeń zapasy, w cenie na 14,250 rubli, i oddać mu ofiarowane 2,500 pudów słoniny, przygotowane dla przytułku ubogich koszary, jakoteż ofiarowane dla składu zapasów żywności magazyn; i na stępnie zamknął składkę dobrowolnych ofiar, przez Zwierzchność otworzoną.

Damskie Towarzystwo, oświadczywszy zupełną wdzięczność P. Naczelnikowi miasta, za ufaosć mu okazaną, przystało na jego projekt, i postanowiło ogłosić imiona dobroczyńców, znajdujących się w przysłaney od niego liście:

Spis ofiar, uczynionych dla opatrzenia ubogich mieszkańców miasta Odessy. — Hrabia Woronców 1,000 rubli, Hrabina Woroncowa 500 rubli, A. Lewszyn 250 rubli, Marazli 200 r., Feygin 100 r., niewiadomy 50 r., L. Sztiglitz i komp. 500 r., Dymitr Inglzi 500 r., Gabryel Łoginow 250 r., Radzca handlowy Foudukley 500 r., Radzca Kollegialny Foudukley 300 r., Dawid Hercensztain 100 r., Izaak Potapow 100 r., Razi 25 r., niewiadomy 200 r., niewiadomy 50 r., Jan Sołowjew 75 r., Leon Naryszkin 200 r., Kurys 100 r., Hrabia Witt 100 r., Hrabia Edling 100 r., A. Szostak 50 r.; w ogóle ofiarowano 5,250 rubli.

Dla ubogich na żywność ofiarowaną została słonina przez następujących kupców: Nikołaj Kusznierow 500 pudów, Michał Łaszyn 500 pud., Stefan Somów 150 pud., Jefim Biriuków 300 pud., Filip Mieszkow 300 pud., Chariton Mieszkow 200 pud., Nikołaj Czerepiennikow 200 pud., Wasil Łaszyn 250 pud., Margaryt Dmitrijew 100 pud.. W ogóle ofiarowano słoniny 2,500 pudów — Oprócz tego kupiec Elias Nowikow ustąpił własnego magazynu, znajdującego się przy domie, a który mieści w sobie do 3,000 czwartki zboża, dla składania wszystkich zapasów, zgromadzonych dla ubogich.

— We środe dnia 1 listopada, Klub Odeski obchodził dzień swego utworzenia się przez wspólny obiad, na którym znajdowali się, prawie wszyscy będący tu Członkowie, oraz zaproszeni byli niektórzy z pozostałych jeszcze w mieście Urzędników orszaku Tureckiego Posła. Podczas obiadu wniesiony był przy dźwięku muzyki i przy jednogłośnych okrzykach, toast za zdrowie i powrodenie Jego Cesarskiej Mości i całego Najjaśniejszego Domu, i wraz po nim za zdrowie J. W. Sułtana. Potem wnoszone były przez Dyrektorów, Członków i Tureckich Oficerów liczne toasty, które zakończyły się hucznym toastem dla pćci piękney. Po obiedzie przedstawiła Dyrekcya sprawozdanie o stanie Klubu, z którego Członkowie z ukontentowaniem dostrzeegli, że to nowe, przed dwiema zaledwie laty utworzone Towarzystwo, w kwitnącym zostaje stanie, i bytność jego ustalona jest na czas dalszy; cały dochód Klubu wynosił w roku przeszłym blisko 25,000 rubli, a po zaspokojeniu wszelkich wydatków i po zakupieniu wielu meblów, pozostała w gotowiznie dosyć znaczna summa. Dyrektorami Klubu wybrani zostali większością głosów, na rok przyszły, ciż Członkowie, którzy

byli w tym obowiązku w roku przeszłym, a mianowicie PP. *Hamaleja, Maryni* i *Popudow*; liczba Członków dochodzi teraz prawie do 80. Klub i terazniejszy zimy będzie dawał składkowe bale, w sali Klubu, która odnawia się teraz jego kosztem.

— *Nay wyżej zatwierdzone Noworossyjskie Damskie Towarzystwo opatrzenia ubogich, rozpoczynając swe posiedzenia, podaje do powszechnej wiadomości, co następuje: 1) Dla zarządu sprawami Towarzystwa utworzoną została pod prezydencją Hrabiny Elżbiety Xawerówny *Woroncowej* Rada, która będzie się zbierała raz na tydzień, w domu Hrabiny Roxandry Skarlatówny *Edling*. — 2) Rada Towarzystwa zamierzyła dla ubogich mieszkańców miasta Odessy przygotować pewną ilość zapasów żywności, drzewa do opał, i (jeżeli środki dozwolą) odzienia. — 3) Rada, będąc przekonaną o dobroczynności mieszkańców miasta Odessy, wzywa niniejszemi wszystkimi stany, iżby chciały przyłożyć się do dobrego zaczęcia; przyjmie ono z największą wdzięcznością i najmniejszy dar, ofiarowany ze szczerego serca na rzecz ubogich. Ofiary wszelkiego rodzaju, nawet z ukryciem nazwiska, mogą być składane, albo Hrabini *Edling*, albo Sekretarzowi Towarzystwa P. *Hamalejowi*. — 4) Rada zamierza dla pomnożenia środków swoich z dozwolenia Zwierzchności zrobić grę w loteryę, która składać się będzie z robot damskich i przedmiotów galanteryinych. Mieszkańcy miasta Odessy, również wzywają się, aby się też przyłążyli i do tego dobroczynnego przedsięwzięcia. Rzeczy, przysłane na loteryę, będą przyjmowane przez Hrabinę *Edling* lub przez Sekretarza Towarzystwa i wystawiać się będą w miarę otrzymywania w magazynie meblów PP. *Coclin* i *Colombin*. Cena biletu na loteryę naznacza się rubel. Biletów można dostać we wszystkich magazynach na ulicy *Ryszelskiej*. O miejscu i czasie ciągnięcia loteryi oddzielnie się uwiadomi. — 5) Rada Towarzystwa oświadcza niniejszemi zupełną swą wdzięczność Janowi Janowiczowi *Fonduklejowi*, który ofiarował na skład zapasów, przez Towarzystwo zbieranych, magazyn, sklep i wozownią. (G. S. P.)*

T a r u s a.

Dnia 14 października t. r., po przybyciu Dyrektora szkół Gubernii Kałuzkiej do miasta Tarysy, odbył się examen uczących się w tutejszej Szkole Powiatowej ze wszystkich wykładanych nauk i podług niego rozmieszczenie ich w trzech klassach, na mocy *Nay wyżej zatwierdzonej Ustawy* w dniu 8 grudnia 1828 roku. Dnia 16 października o dziewiątej zrana uczniowie wspólnie z Etatowym Dozorcą i Nauczycielami udali się do Petropawłowskiego Soboru, gdzie, po odprawieniu mszy świętej, oraz dziękczynnego do Dawcy wszelkiego dobra nabożeństwa, za zdrowie i długie lata *Najjaśniejszego Pana*, Protojerey tego Soboru z krzyżem, a kapłan ze Świętą Ewangelią, w zupełnym ubiorze udali się z postępującymi tuż za nimi młodzieńcami i nauczycielami do domu szkolnego. Tu, po odprawieniu modłów i po poświęceniu wody, Protojerey, nauczyciel religii, przeczytał stosowną modlitwę, a Dozorca *Winogradów* kilka paragrafów *Ustawy*; potem uczniowie siedli na swoich miejscach w 3ch klassach, i tym porządkiem w nowo przekształconey tutejszej Szkole zaczęto wykładanie nauk we wszystkich klassach. Przy tém radośnym zdarzeniu, spełniając niejako *Wysoką Monarszą Dobroczynną Wolę*, ofiarowali na kupienie książek dla ubogich, odznaczających się w nauce i prowadzeniu się uczniów: Etatowy Dozorca tej Szkoły *Winogradów* 5 r., Nauczyciel Religii *Protojerey Bohojawleński* 4 r., Nauczyciel Matematyki *Iwanow* 4 r., Nauczyciel Literatury *Wasiljew* 4 r., Radzca Honorowy *Piotr Ochaczyński* 5 r., Kollegjalni Sekretarze: *Alexy Krasnohorski* 5 r., *Wasil Gubin* 4 r., i Gubernialny Sekretarz *Jefim Sapiehin* 4 r.; w ogóle 35 rubli. (G. S. P.)

Kercz dnia 27 października.

Nie można bez serdecznej pociechy widzieć, z jaką oycowską troskliwością, Rząd nasz stara się o podniesienie środków do wyżywienia się ubogiej klasy mieszkańców południowego kraju Rosyi, dotkniętego powszechnym nieurodzajem; nie można nie uczuć głębokiej wdzięczności dla naszej Zwierzchności, której stałe usiłowania, w tak trudnym czasie, skierowane są do jednego celu: — aby dać możność każdemu znaleźć dla siebie wyżywienie się najszybszymi i najskuteczniejszymi środkami, t. j. pracowitością. Zbawienny ten środek ma jeszcze i tę korzyść, że może służyć do oddalenia leniwstwa i próżnowania, — dwóch plag społeczeństwa.

Na skutek tego dobroczynnego rozporządzenia, w Kerczu przystąpiono już do rozmaitych robot w mieście, na które przeznaczono, wedle obrachowania, do 6,000 rubli. Oprócz tego polecono tutejszemu dyrektorowi muzeum, pod bezpośredniem przewodnictwem Kercz-Jenikolskiego Naczelnika miasta, przedsięwziąć odkopywanie w kurhanach, któremi całe okolice nasze są okryte. Czynność wzmaga się u nas ze wszystkich stron. Do robot miasta używa się codziennie, od 100 do 120 ludzi. Rozkopywaniem kurhanów zajmuje się codziennie przeszło 160 ludzi. Oprócz roboty około kilku nasypów, w północnej stronie leżących, główne odkopywanie zwrócone jest do ogromnego kurhana, którego kształt jest zupełnie różny od innych nasypów, i który, wedle wszelkiego prawdopodobieństwa, nie był rozkopywany przez mieszkających tu przedtem ludy. Robota w tym niezwykłym, zasługującym na uwagę kurhanie, idzie śpiesznie, i mamy nadzieję, że prace nasze pomyślnym skutkiem uwieńczone zostaną. Nie ma wątpliwości, że kurhan ten zawiera w swoich wnętrznościach grób jakiego króla Bosforu. Jeżeli nadzieje nasze nie zostaną zawiedzione, tedy w grobie tym odkryjemy ważne rzeczy, które posłużą do wzbogacenia naszego muzeum.

Oprócz tych odkopywań, prowadzi się także robota w kurhanach, z rozkazu Ministra Cesarzowskiego Dworu, z tém zastrzeżeniem, ażeby rzeczy, jakie w nich będą znalezione, odebrane zostały do Sankt-Petersburga. Tym sposobem, jest nadzieja, że w terażniejszym roku odkryte tu zostaną ważne starożytności. (G. S. P.)

P R U S S Y.

Berlin dnia 12 grudnia.

Z Greifswaldu piszą pod d. 8 b. m. Zawczora odbyła się tu szósta stoletnia pamiątka założenia naszego miasta. Z tego powodu Król Jmć, przy najłaskawszym reskrypcie, raczył ofiarować, na pamiąg dnia tego, swe popiersie, które ma być postawione w sali posiedzeń rady miejskiej.

— Dnia 15 —

Cesarsko-Rossyjski Radzca Tajny i Kammerherr, Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny przy tutejszym Dworze, *Ribeauvillier*, z *Ludwigslustu* powrócił, a Radzca Tajny W. Xięcia Heskiego i Prezydent *Naywyższej Rady Skarbowej, von Kopp*, do *Darmstadt* wyjechał.

— Dnia 16 —

Króla Jegomości Sardyńskiego nadzwyczajny Poseł i Minister pełnomocny przy Cesarzowskim Dworze, Hrabia *Simouetti*, przybył z *Turynu*, a Królewsko-Francuzki Poseł przy Cesarzowskim Dworze, Marszałek, Markiz *Maison*, wyjechał do *St. Petersburga*. Jenerał-Major, i Dowódzca 7mej dywizyi, *Thiele Ilgi*, wyjechał do *Magdeburga*. (A. P. S. Z.)

A U S T R Y A.

Wiedeń d. 9 grudnia.

Wczora zszedł z tego świata, Xiążę *Mikołaj Esterhazy*.

Podług gazety z *Zara*, w Dalmacyi, pod 8 listop. po uprzątnieniu nie małych przeszkód, przybył tam po raz pierwszy wóz pocztowy z *Wiednia*, nowym okazałym gościńcem przez górę *Wellebit*. Człon-

kowie municypalności złożyli tegoż dnia podziękowania mieszkańców, za to nowe urządzenie, Rządzący prowincyi Hr. *Lilienberg*. (A.P.S.Z)

FRANCYA.

Paryż dnia 4 grudnia.

Wczoraj Król, Jenerałowi *Durosnel*, Margrabiemu *Semonville*, wielkiemu referendarzowi Izby Parów i margrabiemu *St. Simon*, dawał posłuchania.

W processie, względem ułożonego jakoby spisku 28 lipca, około 100 świadków zostanie wysłuchanych. Pomiedzy adwokatami, którzy w obronie tej sprawy dadzą się słyszeć, znajdują się dwaj członkowie Izby deputowanych, PP. *Joly* i *Garnier Pages*.

— Dnia 5 —

Dzisiejszy *Monitor* powiada: wiadomości, dzisiaj tu z Hiszpanii otrzymane, wszystkie są wielce zaspakajające. W całej części południowej Półwyspu, pokoy nie był naruszonym, a powstanie na północy zupełnie zostało uśmierzone. Wojska i ochotnicy, wszędzie się zbierający, wkrótce sprawiedliwą wymierzą zapłatę, kupom rokoszantów, co bioni jeszcze nie złożyły. *Morella* zdaje się być miejscem, gdzie się zgromadzili Karoliści Królestwa *Walencyi*. Rządzący *Tortozy*, jenerałowi *Breton*, posłano z *Walencyi* 3 dział, by ich na buntowników mógł użyć. Wszystko zdaje się rokować, iż oni na zajętych stanowiskach nie długo się utrzymać potrafią. Na drodze z *Walencyi* do *Barcelony* ukazała się zbrojna kupa, niejaką obawę przyczyniająca, lecz dopiero związek między temi dwoma miastami przywróconym i zupełnie zabezpieczonym został.

Nadeszły dzisiaj gazety z *Bordeaux*, zawierają mnóstwo nieznaczących szczegółów o znanych już wypadkach, w prowincjach *Baskijskich*, i wszystkie stwierdzają pewność całkowitego prawie zniesienia stronnictwa Karolistów w *Biskai*. — 1 grudnia przybyło do *Bordeaux* 10 przywódców Karolistowskich, którzy się mocno skompromitowali w czasie zamieszek w *Vittorii* i *Bilbao*.

Piszą z *Bayonny* pod d. 30. z. m. Wieść tu krąży, iż kiedy *Sarsfield* bez wydobycia oręża wszedł do *Vittorii* i *Bilbao*, pleban *Merino* zajął *Burgos*. Inni utrzymują, iż *Merino* ze wszystkim swym wojskiem udał się do *Nawarry*; że ta prowincya stanie się dopiero sceną wojny domowej. Która z tych wiadomości więcej na wiarę zasługuje, w nie wiele się to dni okaże. *Castanon* i *Jaureguy* wczoraj opuścili *St. Sebastian*, na czele kilkuset żołnierzy i 3 dział, udając się drogą do *Tolozy*. Mniemają, iż to działanie jest ułożone za porozumieniem się z *Sarsfieldem*, ponieważ ostatni posunął się także z *Vittorii*; a tak powstańcy, co się do *Nawarry* udali, wpadną we środek. Dniem przed swoim wyruszeniem (27) jenerał *Castanon*, w urzędowym doniesieniu, uwiadomił mieszkańców *San-Sebastian* o zajęciu *Bilbao* przez wojska Królowey. Podług listów z *Madrytu* pod 25 układano tam zaprowadzić codzienne sztafety, między stolicą, a sceną działań wojennych.

Courrier français zawiera artykuł dowodzący, iż Rząd ma zamiar znikczemnić działanie tajemnych związków, przez tajne towarzysztwa, ze swey strony związane. *Journal de Paris* ogłasza takową insynuacją za niedorzeczną, i zapewnia, iż Rząd nigdy się nie chwyci broni, przez partye używane, że potrafi skłonić do postuszeństwa prawom, które same wystarczą ku utrzymaniu porządku.

Jedna z tutejszych gazet, mówi o mniemanym okólniku, przesłanym przez Ministra spraw wewnętrznych do prefektów, wzywającym do użycia swego wpływu na znaczniejsze familije w departamentach, by je skłonić do przepędzenia zimy w Paryżu. I tę wiadomość *Journal de Paris* ogłasza za wymyśloną.

Wczoraj Król pracował z Prezydentem Rady i Ministrem Sprawiedliwości.

W *Reparateur*, dzienniku legitymistów, wychodzącym w *Lyonie*, czytamy: od niejakiego

czasu tyle sprzecznych wiadomości rozbiegło się o P. *Bourmont*, iż dotąd nie poczytywaliśmy za przyzwolitą, przeciw nim coś powiedzieć. Lecz list *L. Larochejacquelin*, uchyla w tym względzie wszelką wątpliwość. Oficer ten pisze z *Albuquerque* pod 27 paźdz., iż tam się znajdował z Marszałkiem i 50 około oficerami francuzkimi, dla odbycia kwarantanny, po której ukończeniu, mieli zamiar odplynąć, częścią do *Gibraltaru*, częścią do *Kadyxu*. Podług późniejszych wiadomości z Hiszpanii, P. *Bourmont* dostał się do *Almerii*.

Gazety, wychodzące w *Bordeaux*, zawierają następną urzędową wiadomość: za ustaniem przyczyn, które rząd spowodowały do dozwoleń, wolnego od ceł, dowozu żywności do portu *St. Sebastian*, zawiadamia się stan kupiecki, iż rzeczy do dawnego wracają stanu, a rząd, że na wolny od cła dowóz, tak zboża, jako i innych artykułów żywności, potrzeba osobnego pozwolenia urzędów hiszpańskich.

W wyborach półkownika i podpółkownika gwardyi narodowej w *Grenoble*, partya republikańska zupełne odniosła zwycięstwo. Wybrani kandydaci, w liczbie 10, wszyscy są zagorzali republikanie.

Dzisiaj około godziny 11 przed południem odbył się pogrzeb P. *Augustyna Perrier*, para Francyi.

— Dnia 6 —

Król pracował wczoraj z Prezydentem Rady i Ministrami sprawiedliwości, stosunkow zewnętrznych i wewnętrznych.

Xiążę *Talleyrand* przybył tu już wczoraj wieczorem; Xiążna *Dino* pozostała jeszcze na wsi.

W ministeryalnych wczorajszych gazetach czytamy: „Wszystkie listy od granic hiszpańskich w tém się zgadzają, że powstańcy broń rzucają i powracają do swych wiosek, a naczelnicy powstania we *Francyi* szukają schronienia. Dwudziestu kilku tych ostatnich i wiele mnichów, 30 t. m., do *Bayonny* przybyło.”

— Dnia 7 —

Xiążę *Talleyrand* i Hrabia *Appony* mieli wczoraj prywatne audyencye u Króla. Wczoraj Król przez dwie godziny przydował na Radzie Ministrów.

Marszałek *Clauzel* wczoraj do *Paryża* przybył.

Jenerał-Porucznik, Baron *Fontane*, wczoraj umarł.

Baron *Damas*, ostateczny guwerner Xiącia *Bordeaux*, z familią swojā ma osiąść we *Włoszech*.

National ma wiadomość, że jednego z pierwszych projektow do prawa, które od Rządu na następującem posiedzeniu Izbow mają być podane, celem będzie— obwarowanie stolicy.

— Dnia 8 —

Wczoraj biegała pogłoska, że skutkiem ministeryalney konferencyi, której i Xiążę *Talleyrand* był uczestnikiem, do *Tulun* rozkaz poszedł, ażeby uzbrojenie okrętów na morze Śródziemne, jak można, pospieszyć. Ostatnie wiadomości z *Egiptu* miały być do tego powodem. Mówią także, że Prefekt morski 3go okręgu, Vice-Admirał *Rosamel*, ma otrzymać poselstwo do *Aleksandryi*. (G. P. S.)

ANGLIA

Londyn dnia 3 grudnia.

Od niejakiego czasu krąży wieści, iż Hr. *Grey* i niektórzy z liczby jego towarzyszy, mają opuścić Ministeryum, i że, albo Lord *Brougham*, albo P. *Stanley*, zaimie miejsce pierwszego Ministra. Lord *Brougham* jak utrzymują, od początku sięgał po tę godność. Lecz zświadomi rzeczy, przeciwnie, wątpią o tych przemianach, mianowicie na korzyść ostatniego, albowiem, chociaż jest podobną do prawdy, iż Hr. *Grey* życzy sobie odpoczynku, a Lord *Althorp* nie tak trudnego miejsca; wszelako Lord *Brougham*, lub przynajmniej każdy z jego współtowarzyszy, powinni są wiedzieć, iż on nie ma potrzebnego znaczenia, by mógł być

pierwszym Ministrem. Dalej, powiadają, iż ci, co nowy gabinet złożą, w swych politycznych widokach bardziej do radykalistów, jak wigów, zbliżać się będą, co też nie jest podobną do prawdy: ponieważ od niejakiemu czasu zaszła reakcja, przepisująca za powinność Ministeryum, trzymać się bardziej arystokracji, a niżeli strony demagogicznej. Mniemają także, iż Ministrowie w tym duchu już postanowili, utrzymać pośrednie pobory i że nawet liberaliści dzielą z nimi to zdanie. Lecz i to nie zasługuje na wiarę, bowiem Ministrowie dostatecznie wiedzą, iż, chociaż bardzo mała część mieszkańców Londynu w znanych prawom przeciwnych związkach, miała udział, wszyscy atoli dzielą niechęć przeciw podatkom od drzwi i okien; nie zaś do wzmocnienia demagogów bardziej się przyłożyć nie może, jak postępowanie rządu, pozabawiające wszelkiej nadziei. Przeciwnie zaś w statem postępowaniu rządu, by wybrać załegłe podatki, można widzieć rękoymią, że prawa utrzymają swą godność, że z czasem naród zostanie uwolnionym od nienawidzianych podatków. Tak tu, jak w całym kraju, panuje spokojność, wyjąwszy tu i ówdzie wynikające spory między robotnikami i właścicielami fabryk, zawcze prawie spokojną ugodą uchylane, chociaż wzrastająca przewaga robotników, wzbudza obawy na przyszłość. Fabryki wszędzie prawie mają być w czynności, ponieważ zaś pora czasu wielce jest łagodną i śródki do utrzymania życia nie zbyt ciężko przychodzą, lud przeto nie tak się skłonny do wszczynania niepokojów okazuje. To atoli nie zawiągią nieprzyjaciół porządku od usilnych starań, względem rozszerzania swych przewrotnych widoków między ludem; tak, iż zamiast oświecania, sięją niechęć, i serca jadem napętniają, zamiast obudzania życzeń ulepszenia, wywracają wszystko, co dotąd w państwie i w kościele istniało. Ztąd wynika po większej części, iż wydawcy i sprzedawcy demagogiczne czasowe i ulotne pisma, są wydawcami i sprzedawcami niechrześcijańskich, aż do obrzydzenia niemoralnych i bluźnierskich pism, jakie codziennie kraj coraz bardziej zalewają, kiedy rząd żadnych zaradczych środków wjąć się nie chce. Ztąd też pochodzi, że zasępiony nierozumem *Robert Taylor*, który każdej niedzieli dwa odbywa zgromadzenia, by się ohełzywie natrzasać z religii Chrześcijańskiej, obrat dla swej szopy miejsce, w domu zgromadzeń politycznego związku klas robotnych. Tak widzieliśmy, iż przeszłego tygodnia dwaj świadkowie, których pewien Niemiec *Berthold*, o kradzież oskarżony, od wielu lat tułający się i wydający pisma demagogiczne, na swą obronę postawił, zuchwale oświadczyli się być ateuszami, i nie chcieli wykonać przysięgi na Biblii. Sama religia i bóstwo, są dla nich przedmiotem ohydy, ponieważ Królowie i arystokracja, starają się religią i służbą Bożą czynnie wspierać i podnosić. W tém wszystkim wielkie gotuje się na przyszłość niebezpieczeństwo, które może odwrócić tylko powszechne i lepsze wychowanie ludu, łącznie z polepszeniem jego fizycznego stanu. Ani surowość bilów, ani więzy, sama nawet szubienica, nie dokokają tego, co jedynie może dokonać lepsze wychowanie, na zasadach religijnych oparte. — W Irlandyi znowu się *O'Connell* czynnie krząta, by lud przywieść do zaburzeń, nie tylko przez rozszerzanie myśli o zniesieniu unii, lecz przez przekonywanie o potrzebie uchylecia dziesięcin. Podług niego, ani Protestanci, ani Katolicy nie mogą się niczego spodziewać od Parlamentu Angielskiego i terazniejszego Ministeryum, tak, iż zbawienia Irlandyi, tylko od Parlamentu narodowego oczekiwać trzeba.

— Dnia 4 —

Król zawczora dawał posłuchanie w *Brighton*,

Observacje meteorologiczne.	Czas Obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réals.	Wiatr.	Stan powietrza.
	d. 11 o 5 wieczor.	27 cal. 0,9 lin.	o stopni.	Półdniowy.	Śnieg.
	d. 12 o godz. 8½ rano.	27 — 1,0 —	— 2 —	Zachodni.	Pochmurno.
	d. 15 — — —	27 — 5,1 —	+ 1½ —	Półdniowy.	Pochmurno.

DODATEK

nie dawno z *Hannoveru* przybytemu Kapitanowi *Hay*, adjutantowi Xięcia *Cambridge*.

J. K. W. Xiężna Kent i Xiężniczka *Wiktorya*, były wczora na przedstawieniu sztuki *Szekspira: Sen w noc letnią*, w teatrze *Drurylane*.

Lord Kanclerz, miał wczora narady z Lordem *Althorp* w urzędzie Skarbu, a Poseł Belgijski z Lordem *Palmerstonem*, w departamencie spraw zagranicznych.

Przeszłego czwartku wszczęła się pod *Liverpoolem* straszliwa burza, podobna w swych niszczących działaniach do zdarzonej w roku przeszłym. Barometr spadł tak nisko, jak od dawnych lat nie postrzegano; wiele okrętów gotowych do wyżeglowania, pozostało w porcie i następstwa pokazały, jak ta ostrożność na dobre wyszła. Po południu wszczęła się burza od północ-zachodu i trwała przez noc całą. Do najsrogszej gwałtowności podniosła się w piątek przed południem między 9 a 11 godziną, pod wieczor atoli się uciszyła. Woda podnosiła się do stóp 24; największa wysokość, jakiej od lat wielu nie dosięgała. Rzeka przedstawiała straszliwy i razem piękny widok, wypierając gwałtownie wzdętą wodę za tamy portu. Warsztaty okrętowe wielką poniosły szkodę; mnóstwo statków i wiele drzewa do budowy okrętów popłynęło. Nie inniej co do skutków burza zgubną była na morzu; znaczna liczba statków rozbiła się na pobliskich brzegach, i wiele ludzi przy tém życie utraciło. W *Limerick* także burza wielkie poczyniła szkody.

— Dnia 6 —

Hr. *Grey* dawał wczora wieczorem w swém mieszkaniu wielki obiad, na który między innymi zaproszeni byli Poseł *Rossyjski* z małżonką, Xiążę *Esterhazy*, Baron *Bilow*, Poseł *Szwedzki* z żoną, Poseł *Duński*, Baron *Wessenberg*, Francuzki sprawujący interessa, Lordowie *Melbourne* i *Palmerston*.

Sprawujący interessa Stanów Zjednoczonych, *P. Vail*, odhywał wczora narady z Lordem *Palmerstonem* w Ministeryum spraw zagranicznych.

P. James Brougham, bynajmniej nie był niebezpiecznie chorym, jak nie dawno donoszono, lecz tylko miał lekki paroxyzm żółtaczkii. — Członek parlamentu hrabstwa *Berwick*, *P. Majoribarks*, umarł w *Leeds* d. 3 b. m.

Okręt *Pike* d. 3 przybył do *Falmouth* z *Lisbony*, którą d. 23 listop opuścił. Kiedy ten okręt odpływał z *Portugalii*, jeszcze nie stanowczego nie zaszło między obódwoma nieprzyjacielskimi wojskami; obie strony zdają się raczej być zajęte przygotowaniami, zapowiadającymi dalszą wojnę, a niżeli korzystaniem z poczynionych już kroków.

Courrier donosi: *Sir Josias Rowley*, ma zamiar, jako główny dowódzca floty Angielskiej na morzu Środkowem, w miejsce wracającego do Anglii *Sir Pulteney Malcolm*, tam się udać.

List kupiecki pod d. 1 listop. z *Alexandryi* donosi, iż Pasza Egipski przestał Sułtanowi 100.000 piastrów, jako ratę pierwszej wypłaty z miliona piastrów, którą sumę, w haraczu Porcie, winien jest wyliczyć.

Jak słyhać, rząd, zmniejszwszy znacznie milicyą, ma zamiar zmniejszyć i wojsko o 6—7,000 żołnierzy, nie nakazując nowych zaciągów.

Na zgromadzeniu rady gminnej, wczora uchwalono, aby nadać Kapitanowi *Ross*, prawo obywatelstwa miasta Londynu.

Na *Missisipi*, znowu za pęknięciem kotła, statek parowy został zgruchotanym; przy czém 30 osób życie utraciło.

Wiadomości z Indyi Zachodnich, o przyjęciu bilu emancypacyi, ciągle są pomyslnie. (*A. P. S. Z.*)

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 147.

Wilno dnia 13 Grudnia v. s. 1833 roku.

1835 года Декабря 14го дня. Опшъ Виленской Губернской Почтовой Конторы, всенародно объявляеяся ниже слѣдующее:

По случаю направленія хода Почты изъ Санктъ-Петербургa въ Ковно, Вильно, Гродно и обратно чрезъ Порховъ, Псковъ, Динабургъ; на основаніи предписанія Почтоваго Департамента опшъ 1го сего Декабря N. 6,726, Почты изъ Вильна съ сего числа на все практы отправляемы будупшъ по Понедѣльникамъ и Четвергамъ, а пошому приѣмъ какъ денежной такъ и простой корреспонденціи производимъ будешъ на все практы два раза въ недѣлю, то есть: по Воскресеніямъ и Средамъ опшъ 7 до 12 часовъ ушра.

1833 roku Decembra 14 dnia. Wi-
leńska Gubernska Pocztowa Kantora u-
wiadamia:

Że gdy z rozkazu Wyższej Zwierzchności odprawianie Pocht z Wilna do St. Petersburga naznaczone przez Miasta: Wiłkomierz, Dyneburg, Pskow i Porchow w Poniedziatki i Czwartki, przeto dla oddawania na Poczte korrespondencyi pieniężney i prostey do miast na tym trakcie leżących, jak równie na wszystkie inne trakty w Rosyyskiém Imperium, oraz za granicę, naznaczone są dni w Niedzielę i Srodę, od 7mej do 12tey godziny z rana.

Почшмейстеръ Губернскій Александръ Трефуршъ;
Писмоводитель Козловскій.

PRAWIDŁA O EWIKCYACH NA TRUNKOWE ODKUPY OD 1835 DO 1859 ROKU.

Dla zabezpieczenia odkupu w Wielko-Rosyjskich Guberniach od 1835 do 1859 roku, w trzeciej części roczney odkupney summy i dla dodatkowego zabezpieczenia ósmey części, przyymują się następujące ewikcy:

1) Gotowe pieniądze i zarówno z niemi, bilety Podskarbstwa Państwa, z policzeniem narastających procentów, z tém, ażeby Izby Skarbowe odsyłały takowe bilety do Głównego Podskarbstwa, gdzie w miarę zamierzonego ich niszczenia, będą one zamieniane przez bilety bankowe; bilety Kasy Zachowawczy, Banków i Izby Powszechny Opieki w pełney summie; bilety Kommissyi umorzenia długów na kapitały, wniesione w więgę długów Państwa, wedle ustanowionych na nie prawideł; akcyje Rosyjsko Amerykańskiej Kompanii w połowiczney ich cenie; akcyje Rosyjskiego assekuracyjnego ogniowego towarzystwa, także w połowie nazywalney ich ceny, warzystwa, także w połowie nazywalney ich ceny, t. j. w 500 rublach, oraz bilety Finlandzkich towarzystw zaprowadzeń i bilety Inflantskich i Estlandzkich kass kredytowych w pełnych summach, rozumiejąc wszystkie dokumenta, które tego wymagają, wedle formalności z blankietowemi lub pełnemi wlewkowemi napisami; bilety zaś kass zachowawczych na kapitały włożone od niewiadomych osób, przyymowac bez pieczęci; takowe zaś bilety z pieczęciami dla doświadczonych w nich niedo- godności, na ewikcyą zupełnie przyymowane nie będą.

Na biletach Pożyczkowego i Handlowego Banków, przy ich przedstawianiu na ewikcyą w odkupach, jeżeli takowe wydane są na imię wiadomey osoby, powinny być, jak już wyżej powiedziano, czynione przelewne napisy; a biorący odkup, powinien na tymże biletie napisać, że złożył ów bilet na ewikcyą taki-muto miejscu, w takiejto summie z tém, że ono, w razie niewypelnienia przyjętego przezeń zobowiązania, ma prawo otrzymać zaspokojenie z kapitału za zastawionym biletom (który, jeżeli będzie należeć do wiadomey postronney osoby, do trzymania odkupu nienależącej, tedy odpowiada samym kapitałem bez procentów; procenta zaś od kapitału, jeżeli nie jest uczyniony przelew biletu z prawem bezwarunkowego rozrządzenia, kapitałem i procentami, obracają się na rzecz lokatora). Po ukończeniu odkupu, miejsce to, w którym się oddany na ewikcyą bilet znajdował, obowiązane jest uczynić na nim napis, że ten bilet z epod ewikcyi jest oswobodzony i wydany na powrót osobie która go złożyła na ewikcyą. Jeżeli zaś bilet należeć będzie do samego trzymającego odkup, albo wydany na imię osoby niewiadomey, a zatem powinien się uważać za własność odkupnika, wtedy na takowych biletach przelewne napisy nie są potrzebne; i z tych ostatnich biletów, w razie pozyskiwania, odpowiedzialność spada nie tylko na kapitał, lecz i na procenta, jeżeli tego potrzeba wymagać będzie.

2) Domy mieszkalne i kramy w Stolicach i Miastach Gubernialnych, murowane, pokryte żelazem lub dachówką, w dobrym zostające stanie i zaassekurowane, przyymują się na następujących zasadach:

a) Powinny one być ocenione we wszystkich materiałach, tak palnych jako też niepalnych przez przysięgłych taxatorów i Gubernialnego Architekta, z poświadczeniem tego ostatniego, że się znajdują w dobrym stanie i że ocenienie jest pomierne. Na tychże Taxatorów i Architektów wkłada się uczynić poświadczenie, że ocena nie przewyższa ośmioletniego stałego dochodu, wyjąwszy zwyczajne wydatki. O jakowymto dochodzie i o rzetelności ocenki powinna uczynić poświadczenie i Rada Miejska. W razie niewystarczenia przyprzedaniu ewikcyi, za niedostającą summę odpowiadają taxatorowie, jeżeli zaś okaże się, iż ci nie

są w stanie zapłacić ją w zupełności, tedy niedostająca summa uzyskuje się ze zgromadzenia mieyskiego, które ich wybierało. Architektów zaś i Członków Rad Mieyskich, za niesprawiedliwe pokazanie, oddawać pod sąd dla postąpienia z nimi wedle praw, i uzyskania z nich tych strat, na jakie oni narazili zgromadzenie.

Mogą być także przypuszczone do przyjęcia na ewikcyą w trunkowych odkupach domy mieszkalne i murowane kramy, pokryte żelazem lub dachówką, w dobrym znajdujące się stanie i zaassekurowane w następujących Portowych i Powiatowych miastach: Windawie, Goldyndze, Ekaterynburgu, Jelicu, Krzemieńczuku, Kronsztadzie, Lipawie, Morszańsku, Nikołajewie, Nieżynia, Odessie, Orenburgu, Porchowie, Rybińsku, Sewastopolu, Starey-Rusie, Starodubowie, Taganrogu, Torzku, Uralsku, Teodozyi, Carskiem Siele, Szui, Gacznynie, Peterhofie i Bessarabskim Obwodzie w miastach: Izmailu i Reni. We wszystkich tych miastach, zamiast Gubernialnych Architektów, powinni należeć do ocenki budowli mieyscy Architekci; gdzie zaś ich nie ma, tam ocenka czyni się przez całe zgromadzenie Rady Miejskiej. Odpowiedzialność zaś za rzetelność ocenki domów i kram w tych miastach i za niewystarczenie szacunkowej summy, pozostaje na wyżej opisanej zasadzie.

b) Na domy i kramy, jakoteż na wszystkie nieruchome ewikcyje, powinny być przedstawione należyte świadectwa o właścicielstwie i swobodności. W jakowych świadectwach powinno być wyrażono, że budowle te są świeżo ocenione, na mocy ustawy 1832 roku o inwentaryi i ocenie; lub że taxatorowie potwierdzają uprzednią ocenę; przytém też powinien być oznaczony termin, na który ocena się rozciąga, z odpowiedzialnością za nią taxatorów. Termin ten w żadnym razie nie może być mniejszy nad lat pięć, licząc od zaczęcia odkupu t. j. od 1835 roku.

c) Z szacunkowej summy wymuje się w Stolicach $\frac{1}{4}$ a w Gubernialnych, Portowych i Powiatowych miastach $\frac{1}{2}$ część.

d) Gorzelnie i inne zakłady oraz miedziane browarne naczynie nie przyymują się na ewikcyą, jako też rozmaitego rodzaju fabryki.

e) Zaassekurowanie powinno być w ustanowionem w St. Peterzburgu assekuracyjnym ogniomem towarzystwie lub w dozwolonych przypadkach w fenixowym towarzystwie, albo w znajdującey się w Wiedniu uprzywilejowanej i zatwierdzoney przez Cesarza Austryackiego Kompanii, oraz w Hamburgkiem Towarzystwie Assekuracyjnym.

Zresztą dozwala się murowane domy i kramy w wyżej pomienionych znajdujące się miastach, przyymowac na ewikcyą i bez zaassekurowania, z tém tylko, ażeby zamiast summy assekuracyjney pobierać corocznie do skarbu po półtora procentu ze wszystkich tego rodzaju majątków, gdy takowe bez zaassekurowania na ewikcyą odkupu przyjęte będą; wypadające zaś wedle tey ustawy pieniądze obowiązani są wnosić odkupnicy do Powiatowych Podskarbstw, za rok pierwszy przy pierwszym opłacaniu odkupowej summy, za następne zaś corocznie w miesiącu styczniu.

Prawidło to odnosi się też i do tych przyjętych na ewikcyą, zaassekurowanych w różnych towarzystwach budowli, którym termin assekuracyi kończy się w ciągu odkupu. Jeżeli dający ewikcyą, lub trzymający odkup niezaassekurował ich nanowo, tedy uzyskuje się z takowych ewikcyi także $\frac{1}{2}$ procentu.

W razie zaassekurowania budowli wtenczas, gdy one postąpiły już na ewikcyą odkupu, $\frac{1}{2}$ procentowe pieniądze, wniesione za ten rok do skarbu nie powracają się. Jeżeli budowle są za-

assekurowane na mniejszą sumę, od tey w jakiey przyjęte są na ewikcyą odkupu, tedy uzyskiwać 1½ procentu za takową różnicę:

W ogólności zaś pobieranie 1½ procentowych pieniędzy za zostające w ewikcyi odkupów nieassekurowane budowle, powinno być pobierane od tey tylko summy, w jakiey one przyjęte są dla zabezpieczenia.

Odpowiedzialność skarbu przy pobieraniu półtoraprocentowych assekuracyjnych za budowle pieniędzy, odnosi się jedynie do własnych jego strat od ognia; do wynagrodzenia zaś dających ewikcyą nie ma być stosowaną.

5) Majątki osiadłe przyjmują się na ewikcyą na następującej zasadzie:

a) Swobodne podług Bankowej oceny, z daniem 50 rubli na duszę; zastawione w Banku pożyczkowym lub Kassie Zachowawczej, za kopijami ze świadectw w 50 rublach. Majątki zaś w Białoruskich Guberniach przyjmują się nie wyżej 150 rubli za rewizyjną duszę, kopije zaś ze świadectw na takowe majątki, zastawione w Banku, lub Kassie Zachowawczej, zgoła się nie przyjmują.

Zgodnie z Na y w y ż e y zatwierdzonemi w dniu 27 października 1829 roku prawidłami kass zachowawczych, nie przyjmują się w odkupach takie majątki, których część zastawiona jest w Radach Opiekuńczych z całą należącą do wsi ziemią, na pozostałe zaś, chociaż wolne od ewikcyi dusze, wydane jest świadectwo bez ziemi.

b) Dusze mają być przedstawione na ewikcyą szczególniey takie, które mogą być przyjęte do Banku pożyczkowego, na mocy ustawy z dnia 4 czerwca 1824 roku §§ 4 i 27, i mianowicie nieinaczej, jak całemi wsiami, bez wszelkiego rozdrobienia, lub częstkami wsi, jeżeli one należą do różnych obywateli, ze wszystkimi ich uroczyskami, zaprowadzeniami i innemi przynależnościami. Zaś rozdrobionych, majątków osiadłych, wbrew ustawom Pożyczkowego Banku, na ewikcyą odkupów nieprzyjmować.

c) Ewikcyą, składająca się z wiadomey liczby dusz i mogącą być przyjętą do Banku, może być rozdrobiona na różne odkupy, lecz na każdym niemniej 5, 00 rubli, na mocy wyżej przywiedzionych § 4 i 27 §§ pomienionej ustawy, z tém, iż jeśli tak rozdrobiona ewikcyą przedstawiona będzie na różne odkupy nie tylko w jednej, lecz i w różnych Guberniach, tedy w razie odkrycia w jednym którymkolwiek odkupie zaległości, spadającej na odpowiedzialność takowej ewikcyi, Izba Skarbowa przesyła natychmiast znajdujące się u niej na tę ewikcyą dokumenta do Pożyczkowego Banku Państwa, oraz uwiadamia jednocześnie i inne Izby Skarbowe, w których znajdują się także dokumenta na rozdrobioną ewikcyą, ażeby od nich także przesłane zostały do Banku, nie zważając na to, chociażby w ich odkupach nie było nieakuratności. Bank zaś otrzymawszy na takową rozdrobioną ewikcyą wszystkie dokumenta, które stanowią już będą cały majątek, mogący, wedle prawideł Banku, postąpić na jego ewikcyą, policza go za pierwszym razem jako zastawiony u siebie za niedoimkową sumę, a reszta, zastawionego na odkupy majątku, zostaje przy Banku pod zaprzeczeniem, dla zabezpieczenia skarbu nadal w przypadku uzyskiwania za odkupy.

Dla ulgi Dworzeństwa w rozporządzaniu swobodnemi częściami swoich majątków, zastawionych w Banku Pożyczkowym, które, jak wyżej w punkcie pod literą a powiedziano, przyjmują się na ewikcyą odkupów za kopijami ze świadectw w 50 rublach każda rewizyjna dusza, dozwala się przyjmować i takie majątki na ewikcyą odkupów rozdrobione, lecz nieinaczej jak z zastrzeżeniem, ażeby ei którzy zaciągnęli pożyczkę, prosili z Banku kopii ze świadectw: na każdą wieś, w której przeszło 100 dusz osobney, a na małe wioski częściami, lecz niemniej, jak na 100 dusz, także osobney kopii. Z innem zaś rozdrobieniem majątki takowe na ewikcyą odkupów przyjmowane być nie mogą.

4) Osiadłe swobodne majątki, które podług liczby dusz, warte są mniej jak 5,000 rubli, i wedle prawideł Bankowych, nie mogą być w nim przyjęte, przyjmują się na ewikcyą odkupów, jeżeli majątek takowy jest oddzielny, lub stanowi całą część we wsi do różnych właścicieli należący, z tém zastrzeżeniem, że w razie pozyskiwania, takowy majątek sprzedaje się w Rządzie Gubernialnym, jak własny osiadły majątek trzymającego odkup, na mocy 155 § teraz moc mających odkupnych warunków.

5) Dla zabezpieczenia trzeciej części odkupnej summy i dla dodatkowych ewikcyi w 8mej części, jak jest postanowiono w § 75 teraz moc mających odkupnych warunków, mogą być przedstawione nieosiadłe zdadne do uprawy grunta w połowie tey ceny, od jakiey należy płacić przedażne poszliny, oprócz Guberniy: Sybirskich, Wiatskiej, Permskiej, Archangelskiej, Wołogodzkiej w Powiatach: Jareńskim, Ustsylskim, Ustingskim i Totemskim; Ołoneckiej, Kaukazkiej, Astrachańskiej, Saratowskiej na stronie ługowej i w Gruzji. Na grunta przedstawione na ewikcyą, oprócz zwyczajnych świadectw, powinny być poświadczona Sądów Ziemskich zapewnione przez Cywilnych Gubernatorów, o tém, ile w części znajduje się gruntów zdatnych i niezdatnych, i że zdadne grunta rzeczywiście warte są połowy poszlinowej oceny. Takie grunta mogą być przyjęte na ewikcyą tylko całymi folwarkami (дачами), bezspornie omiedzowanemi, nie będącemi w szachownicach, i nienależącemi do osiadłego majątku.

Grunta będące w Bessarabii, przyjmują się na ewikcyą we wszystkich odkupach w cenie podług oznaczenia Głównej miejscowej Zwierzchności, nie wyżej jednak 10 rubli assygnacyjnych za dziesięcinę.

6) Jeżeli kto z terażniejszych dzierżawców trunkowych poborów życzyć będzie wejść w nowe odkupy, tedy dopuszczeni będą oni do targów i z temi ewikcyami, jakie są od nich przedstawione na terażniejsze odkupy, z tém jednakże: a) Jeżeli na ewikcyach tych przy odbywaniu targów nie będzie w trwającym odkupie żadney zaległości; o czém powinny być od nich przedstawione świadectwa Izb Skarbowych. b) Jeżeli u dzierżawcy trunkowych dochodów przedstawiana tym sposobem ewikcyą nie jest własną, tedy obowiązany on jest okazać na to zgodzenie się właściciela tey ewikcyi, to jest nową plenipotencyą. c) Gdy za tém przedstawieniem na nowe odkupy, uprzednie ewikcyę odpowiadać powinny i za część 1850 roku i za nowe czterolecie; tedy w razie nieakuratności dzierżawców odkupu, która może nastąpić w ciągu pozostającego terminu terażniejszego odkupu, postępować na ogólnej zasadzie warunków, tak co do trwającego, jako i przyszłego odkupu, to jest wezwać na nie nowych kontrahentów wspólnie, i oddawać im w dzierżawę trunkowe pobory, tak na pozostający termin terażniejszego, jako też na całe przyszłe czterolecie, na rachunek nieakuratnego dzierżawcy odkupu. d) Ażeby chcący należeć do targów na przyszłe odkupy, oprócz nowych plenipotencyi na dawniejsze ewikcyę, składali i nowe świadectwa Izb Cywilnych, tak o nowo uznionej ocenie budowli na wyżej wyrażoney zasadzie, jako też o swobodności od zaprzeczeń wszelkiego w ogólności majątku, łatwo albowiem zdarzyć się może, że w upływie czasu albo zmienia się wartość budowli, lub weszły na majątek różne uzyskania, których uiszczenie odkłada się tylko do ukończenia odkupów. To jednakże nie ma się stosować do świadectw dółatkowych 50 rubli na duszę Pożyczkowego Banku Państwa i Rad Opiekuńczych, które nie potrzebują odnawiania, byleby tylko przedstawione były nowe na nie plenipotencye.

Samo z siebie wypada, że prawidło o przyjmowaniu ewikcyi, należących do terażniejszego odkupu, nie odnosi się do tych ewikcyi, które przedstawione są osobno dla zabezpieczenia jeszcze niewypłaconey zaległości.

7) Zadne zatem nieruchome majątki z liczby wyżej wskazanych, które w części są już przyjęte na inne skarbowe podłady, lub dostawy, w pozostałej swobodnej części, do odkupów przyjmowane nie będą, jeżeli swobodna część nie stanowi odziedziczonego majątku, który może przysiąc do Banku, lub podchodzi pod prawidło o swobodnych majątkach mniejszej wartości, które mają być sprzedane w Gubernialnym Rządzie wedle prawideł, jak własny osiadły majątek dzierżawcy odkupu. W tych przypadkach dzierżawca odkupu obowiązany jest jednakże złożyć świadectwo tego mietyca, gdzie majątek w ewikcyi się znajduje, że rzeczywiście pozostaje swobodna część, do której w następnym czasie żadna pretensya być nie może, oraz zezwolenie właściciela, że on zgadza się na oddanie takowej swobodnej części na ewikcyę odkupów, na zasadzie następującego artykułu.

8) Co się tyczy ewikcyi, stanowi się podobnie jak w zobowiązaniach na trwające odkupy: 1) Że w plenipotencyach, które dane będą dzierżawcom odkupów od dających ewikcyę na oddanie w ewikcyę osiadłych majątków, gruntów i budowli, należy mianowicie wyrazić, że majątki ich powierzają się dla zabezpieczenia akuratywny dzierżawy odkupu przez czterolecie, od 1835 do 1839 roku, i wyrażać adres i mietyce, dokąd w razie potrzeby, Izba Skarbowa, w której znajdować się będzie oddany na ewikcyę majątek, może zgłosić się do ewikcyodawcy. 2) Że postanowione w mających obecnie moc odkupnych zobowiązaniach prawidła o nayspiesznej odpowiedzialności ewikcyi, o policzeniu ich do Banku i o porządku w ich wyprzedzaniu, pozostają w teyże mocy i na przyszłe czterolecie.

9) Co się tyczy ewikcyi na przyszły odkup w Guberniach: Syberyjskich, Noworosyjskich, Małorosyjskich i Zachodnich, tedy o nich stanowią się następujące prawidła: 1) Nieosiadłe zdadne do uprawy gruntu dozwala się przyjmować na odkupy w Guberniach: Syberyjskich, Noworosyjskich, Małorosyjskich i Zachodnich, na teyże zasadzie, jak dozwolono przyjmować one do odkupów w Wielkorosyjskich Guberniach. 2) Jeżeliby kto z ewikcyodawców zechciał oddać na ewikcyę swój osiadły majątek, z tym ażeby w razie nienuiszczenia się dzierżawcy odkupu, policzone było one na ewikcyę Banku, tedy to się dozwala, lecz ma być o tym wyrażono w plenipotencyi; zresztą osiadłe majątki przyjmowane będą i na dawniejszej zasadzie. 3) Domy, fabryki i inne murowane budowle, żelazem lub dachówką kryte, jakoteż miedziane w zakładach gorzelnianych naczynia, przyjmowane będą na ewikcyę, z odpowiedzialnością na dawniejszej zasadzie; lecz jeżeli przedstawiane będą domy i inne budowle, tedy pod względem oceny, poświadczania jej i porządku wyprzedzania, postępować podług prawideł dla Wielkorosyjskich Guberni wydanych. 4) We wszystkich przypadkach na ten raz pozostaje w mocy teraz eksystujące w tych Guberniach prawidło, że naprzód odpowiada majątek dzierżawcy odkupu a potem ewikcyę. (G. S.)

OGŁOSZENIA.

3 Sąd Kommissyi do urzędzenia interesów Radziwiłłowskich Wołą Nay wyższą ustanowiony, przez rezolucyę 1832 nowembra 29go na poobiednich sessyach słuhać sprawę z JW. Kamińskim, a na rannych inne akorty wołać postanowiwszy, z powodu tylko nie znajdowania się tychże innych wpisów, w dalszym czasie sprawę Kamińskiego ranne i poobiednie sessye zajmował — Po wzięciu zaś dopiero oney w namowę, gdy zachodzą żądania stron o wołanie spraw innych w registra sądowe wprowadzających się; a nadto gdy w wypełnieniu Nay wyższego Imiennego JEGO CESARSKIEY MOŚCI dnia 22 czerw-

ca terazniejszego roku przez Rządzący Senat objawionego Ukazu, przez rezolucyę tego Sądu dnia 11go lipca tegoż roku nastala, postanowiono z upływem sześciomiesięcznego terminu przystąpić do wypełnienia tymże Nay wyższym Ukazem poruczonych czynności; żeby więc w tém decydowanie wziętej w namowę sprawy nie było na przeszkodzie, stosownie zatem do powyżej namienionej swojej rezolucyi, Sąd Kommissyi sprawę z JW. Kamińskim na sessyach poobiednich rozbiierać i decydować, inne zaś sprawy do rejestru wpisane i wprowadzić się mające, na sessyach rannych wołać i sądzić, oraz dalsze czynności ułatwiać, i o tém w otwartej Izbie Sądowej, a także przez Gazetę Kurjera Litewskiego ogłosić postanawia. 1835 grudnia 7go dnia.

Zgodno z Protokółem Filip Suzin Regent.
(1427)

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnego Całą Rosyą, etc. etc. etc.

Urodzonym Tadeuszowi Zaleskiemu Skarbnikowi Ptu Lidzkiego, Józefowi Kopacewiczowi Dworzaninowi b. Skarbu Litewskiego, Tadeuszowi Teterynowi Skalskiemu Majorowi b. Woysk Polskich, Franciszkowi Pieniżkowi Kolleskiemu Regestratorowi, Tadeuszowi Sobolewskiemu; Annie Szulcowey żonie, Michałowi, Bolesławowi i Mieczysławowi Szulcom, synom zesłego Michała Szulca Profesora Architektury w Uniwersytecie Wileńskim, Józefowi Czyżowi Szambelanowi b. Dworu Polskiego, Józefowi b. Prezydentowi Grodzkiemu Wileńskiemu oycu Ignacemu b. Sędziemu Grodz. Wileńskiemu, Józefowi, Kazimierzowi synom i dalszemu rodzeństwu Houwaltom, Bazylemu Tuczkiewiczowi Tytułarnemu Sowiernikowi, Janowi Zienkiewiczowi Półkownikowi b. Woysk Polskich, Helenie z Sosnowskich Szymkowskiej, Józefowi Marszałkowi Oszmianskiemu, Janowi Rotmistrzowi Woysk Rosyjskich i Benedyktowi braciom, Johannie siostrze, Hrabion Tyszkiewiczom, Xiędzu Józefowi Mirskiemu Kanonikowi Katedralnemu Mińskiemu, Onufremu Assessorowi Sądu Ziemińskiego Klimowickiego oycu, Józefowi synowi i dalszemu rodzeństwu Sakowiczom, z dokładem opieki, Janowi Rotmistrzowi oycu, Alexandrowi synowi Jurkowskim, W. Wyszewskiemu, Stanisławowi Wizgirdowi Doktorowi Filozofii, oraz nabywcom fundusów jego hipotece uległych, Erazmowi Poluszyńskiemu Doktorowi Medycyny, Pawłowi Kuczewskiemu, i Starozakonnemu Ice Eliaszewiczowi Wileńkinowi Kupcowi Mińskiemu 3ciey Gildy, Marcyannie z Sosnowskich, wprzód Korbutowey, teraz Dziemieszkiewiczowey Półkownikowey, dłużnikom Ignacego Reszki i ich sukcesorom, osobno teyże Marcyannie Dziemieszkiewiczowey, Xaweremu Deybellowi instytutorowi pensyi i Nauczycielowi w b. Uniwersytecie Wileńskim, Katarzynie z Sosnowskich Reszczynéy Sztackiej Sowiernikowey, Grzegorzowi Szukanowskiemu, Józefowi i Annie Latuszyńskim kupcom Miasta Wilna, i wszystkim innym, mienianym się wierzycielami massy, pozew edyktałny, przed Sąd Powiatowy Wileński, a razem ekdywizorski, na kadencyę następną Trzy-

królską i do każdego przypadlenia sprawy, z Instancyi Urodzonych Hipolita Antuszewicza Komornika Ptu Wileńskiego opiekuna, Ludwika zaś pełne mającego lata i Franciszka braci, Józefy w zamęzcii Małeckiej Professorowey z dokładem męża czyniącey, Alexandry i Antoniny siostr Reszków, potomstwa zesłego Ignacego Reszki wystużonego w Uniwersytecie Wileńskim Professora, Sztackiego Sowietnika, aktorów rzeczy, wynosi się o to: żałujący, po śmierci oycy, naydując własność successywną ciężarami wielu obarczoną; i nie mogąc ich uspokoić massą pozostałą; 1832 maja 24 oświadczenie na taxę zaniesli, a lipca 11 pozew do konkursu wydali; — skutkiem czego, Sąd Powiatowy Wileński, remissą 1835 marca 8, exdywizyę funduszów Ignacego Reszki ogłosił, komportacyę papierów naznaczył, i po wypełnieniu solenności wstępnych, z tegoż aktoratu, przy którym remissywny wyrok stanowił, sprawę całą rozwiązać oczywiście przyrzekłszy; marca 10 awizacyą w Gazecie Kur. Litewskiego umieszczoną, dłużnikom i wierzycielom, pod utratą rzeczy, stawać w exdywizyi zalecił, — którą żałujący chcąc nayspieszniey skończyć; pozvem ninieyszym wszystkie powołują strony i proszą: przyjęcia dowodów, sądenia na zawiniających summ kapitalnych, jako to: na Zaleskim i jego successorach za kartą 1787 września 23, zł. 244 gr. 20, na Kopacewiczu i jego successorach za kartą 1800 kwietnia 26 zł. 137, na Skalskim i jego successorach, za kartą 1803 marca 26 ~~zł.~~ 8, na Pieniążku i jego successorach, za kartą 1807 października 15 rubli srebr. 30, na Annie matce, Michale, Bolesławie i Mieczysławie synach Szulcach, za kartą Michała Szulca 1802 stycznia 3, Xiędzu Filipowi Golańskiemu służąca, a 1813 lutego 1 Reszce przelaną zł. 440, na Czyżu za kartą 1806 kwietnia 8 i konwikcyą ultymarną Ziemską Wileńską 1811 marca 17 ~~zł.~~ 45, na Józefie oycu, Ignacym, Józefie, Kazimierzu synach i rodzeństwie dalszém Houwaltach, ich dobrach Szyrwintach i funduszach wszelkich, za obligiem oycy 1808 marca 19 nastalym, 1816 grudnia 14 w Ziemstwie Wileńskim jawionym, a 1817 lutego 11 tabellą rekognicywną tegoż Ziemstwa objętym ~~zł.~~ 500 czyli rubli srebr. 1,500, na Tuczkiwiczu i jego successorach, za trzema listami do Xiędza Filipa Golańskiego pisanemi i wlewki 1813 roku lutego 1 na imię Reszki w sobie mieszczącemi, za 1szą 1810 czerwca 17 rubli srebr. 6, za 2gim 1810 lipca 20 rubli srebr. 5, za 3cim 1811 maja 27 rubli srebr. 6, na Xiędzu Mirskim i jego successorach, za obligiem 1810 listopada 26 Xiędzu Golańskiemu służącym, a 1813 lutego 1, Reszce przekazanym, rubli srebr. 70, na Zienkowiczu i jego majątkach Dobrzeitak i Spiahlia zwanych, w Powiatach Oszmiańskim i Zawileyskim leżących, za obligiem 1m 1812 marca 21 — 2m 1816 marca 9, niemniey za wyrokami dwoma ultymarnemi w Ziemstwie Oszmiańskim otrzymanemi, 1821 września 20 i 1830 grudnia 12 (prócz wskazów, procentów i expensów) rubli srebr. 700 i ~~zł.~~ 244, na Szymkowskiej za obligiem 1821 maja 1 rubli srebr. 64, na Tyszkiewiczach za wyrokami Izby Cywilney Wileńskiej w porządku śledztwiennym nastalemi, 1m 1829

marca 30, 2m 1830 sierpnia 26 ~~zł.~~ 305 kop. 56, na Marcyannie Dziemieszkiewiczowey, wówczas Sosnowskiej, za obligiem 1813 października 10, felixowi Białemu danym, 1815 listopada 23 przez Białego Józefowi Latuszyńskiemu, a 1817 kwietnia 5, przez Latuszyńskiego Reszce, kolejną wlewkwów, ustąpionym rubli srebr. 100, na Onufrym oycu, Józefie synie, i rodzeństwie dalszém Sakowiczach, za obligiem 1817 czerwca 20 i listami satysfakcyą mu upewniającemi rubli assygn. 1,120, na Janie oycu, Alexandrze synie Jurkowskich, lub ich successorach, za kartą 1820 stycznia 7go rubli srebr. 15, na Wyszewskim i jego successorach za kartą 1824 grudnia 8 rubli srebr. 4 kop. 80, na Stanisławie Wizgirdzie za obligiem 1806 marca 6. dopiskiem 1807 listopada 20 i wyrokiem Ziemskim Trockim 1810 marca 26, pod niestanność ultymarną Wizgirda, wskazującym na Onufrym Eytminie, debitorze jego, summę dla Reszki, zł. 1,131, ale następnie Eytmin exdywizyą oświadczył, z której Sąd Exdywizorski, dekretem 1850 lipca 8, w majątku Barbaryszkach, Powiecie Trockim, zaścianek Onufryszki budowlę gospodarską i ziemi morgów 20, prętów 195, pręcików 50 mieszczący, Wizgirdowi wydzielił, osobno na Józefie Judyckim b. Marszałku Rzeczyckim i dobrach jego Łojowie rubli srebrn. 1,040 kop. 91, a na reparabiliach rubli srebr. 922 kop. 84 mu sądził — Z jakowego wydziału massy Eytminowskiej, gdy Poluszyński lokatę ziemną, prawem 1832 marca 14 w Ziemstwie Wileńskim, a summę na Łojowie, wlewkiem 1831 stycznia 29 w Grodzie Wileńskim przyznany u Wizgirda kupił. i 1szą Kuczewskiemu, 2gą Iccie Eliaszewiczowi, dokumentami 1832 maja 24 w Sądzie Cywilnym i 1835 lipca 5go, w Sądzie Powiatowym Wileńskim przyznanemi wybył; wskazania więc na dłużniku i razem nabyweach majątku hipotece uległego, to jest: Poluszyńskim, Kuczewskim i Eliaszewiczu pomienionych w górze zł. 1,131, doliczenia do summ wszystkich na każdym osobno procentów, uspokojenia z nich, równie jak z domu na przedmieściu Wilna leżącego, taxą wieczystą, zawiniętsznych, potrącenia nadpłat czynionych, skasowania poszukiwań nieprawnych i niesprawiedliwych. obliczenia pod juramentem Szukanowskiego, Latuszyńskich i innych z wyborów pensyi emerytalney za aresztami nastalych, ukarania stron niekomportowaniem papierów sprzeciwienstwo wyrokowi dopełniających, określenia alimentów nieletnim odpowiedzialnych, zapisania amissy wieczney stosunkow nieobjawionych, naznaczenia wierzycielom przysięg stosownych, uznania na winnych expensów prawnych, i sądenia tego wszystkiego, co żałoba pierwsza objęta, lub co ze składu interessu wypadnie, a w sprawie samey prosonem będzie — Roku 1833

miesiąca grudnia 1 dnia.
Roku 1833 grudnia 4 dnia. Ze takowy pozew w Sądzie Powiatowym Wileńskim jawiony, i że w Gazecie Kuryera Litewskiego umieszczonym bydź może, tenże Sąd zaświadcza.

Assessor Jan Czyż.

Regent Julian Malicki.

Czytałem Ludwik Jałowicki. (1408).
DODATEK DRUGI

Do Redaktora Kuryera Litewskiego.

Zwiedzając zagraniczne, mianowicie Sa-
skie, sławniejsze owczarnie, miałem zgręczo-
nauczenia się sposobu gatunkowania i utrzyma-
wania owiec; sposobu, który w kilku miejscach
do najwyższego został posunięty stopnia. Prze-
jeżdżając później przez Królestwo Polskie, z
wielkiem zadziwieniem, słyszałem chwaloną po-
wszechnie krajową owczarnię, w Województwie
Podlaskim, powiecie Wągrowskim, w majątno-
ści *Grodka*, nad Bugiem, z wielkim kosztem za-
łożoną. Dla przeświadczenia się o prawdzie,
zobaczyłem do tego miejsca umyślnie, i z praw-
dziwą rozkoszą znalazłem stado, z 800 przeszło
sztuk złożone, wzorowie utrzymywane, i z czy-
stej rasy merynosów Saskich pochodzące. Tu
się przekonałem, ile gorliwość świątłego oby-
watela może całemu krajowi sprawić użytku:
dziś bowiem owczarnia ta, mojem zdaniem, mo-
gąca się ubiegać o pierwszeństwo z najświetniej-
szymi zagranicznymi, ulepszyła już nie jedną o-
koliczną. Spodziewać się więc należy, że i wszy-
scy, czuli o dobro swe gospodarze, korzystając z
tego nie omieszkają, starając się o uszlachetnie-
nie swych owczarni przez kupno z tego stada
Baranów i Macior, z czystej rasy Saskich me-
rynosów pochodzących, a których sprowadze-
nie mniej nierównie od zagranicznych koszto-
wać będzie.

Pisałem 1 grudnia 1833 r. A. Sz....

(1443)

OGŁOSZENIA.

1. Kommissoryatski Departament Ministe-
ryum Wojennego ogłasza, iż w nim 18 prze-
znaczony targ, a 22 Stycznia następującego
1834 roku przetarg, na dostawę, w ciągu je-
dnego lub dwóch lat, zapasów, materiałów i
lekarstw dla *Dubieńskiego Szpitala*. Zaczem
życzący uczestniczyć w takowych targach mo-
gą przybyć na przeznaczone ku temu termi-
ny do Departamentu, osobiście lub przysłać
swoich pełnomocników z prawnymi załogami,
i na prawo weścia w podrad świadectwami;
kondycje zaś w rzeczonym przedmiocie można
widzieć w Departamencie, każdodziennie, prócz
dni świątecznych, od 10 godziny zrana do 2giej
po południu. Autentyk podpisali: Jenerał Krigs-
Kommissarz, Jenerał Adjutant Szipow i Na-
czelnik Oddziału Stratanowicz.

Zgodno: Naczelnik Oddziału Stratanowicz.

Sprawdzał: Pomocnik Naczelnika Stołu
Klimenko. (1444)

1. Rada Miasta Wilna niniejszém zawi-
dania, że w dniu 15 terażniejszego miesiąca,
w Izbie teyże Rady, o godzinie 11 z rana, bę-
dzie się odbywać licytacya z przetargiem po-
dług prawa we trzy dni, to jest: 18 tegoż Xbra,
na wyprzedaż instrumentow, pozostałych od
zbijania domow; życzący przeto nabyć też in-
strumenta, raczą przybyć do Ratusza Wileń-
skiego w terminach powyżey wymienionych.
Datt 11 Xbra 1833 roku.

Józef Krzemiński Radny M. W.

Pismowódzca Bagieński.

(1440)

1. W. Eufemia z Wojewódzkich Walicka,
siostra rodzona niżej podpisaney, wyszedłszy

wprzód zamąż za W. Antoniego, Walickiego, za-
brawszy do siebie cały fundusz po zeszytych na-
szych Rodzicach, Tekli i Julianie Wojewódzkich,
z majątku *Drewiennik*, ze znaczney należności
i z summ składający się, do mnie w połowie, jako
wspólney aktorki, należący; pomimo to, że niżej
pisząca się, wyszła za mąż w pełnoletności, w swo-
im rozporządzeniu utrzymuje i nic mnie z nie-
go nie oddaje; przeto niżej podpisana, przy assy-
stencyi męża, stosownie do zanesionego w Sądzie
Powiatowym Wileńskim oświadczenia, ostrzega:
ażeby nikt bez wiedzy mojej, z siostrą moją Wa-
licką, ani z jey mężem, w żadne układy o nic nie
wchodził, summ nie oddawał i umowy o arendę
majątku nie robił: gdyż w przeciwném zdarzeniu,
stratę przypisać sobie będzie musiał: albowiem,
że połowy wszelkiego rodzaju funduszu prawnie
dochodzić będę, zapowiadam. Dat r. 1833 De-
cembra 12 dnia. Zofia z Wojewódzkich Mackie-
wiczowa. Adam Tadeusz Mackiewicz. (1445)

1. Przedają się: szopowa szuba i surduł
z bobrowym kołnierzem. Widzieć te rzeczy
i dowiedzieć się o cenie ich można w domu
Macha, położonym naprzeciw starego teatru, na
prawém skrzydle, u służącego Andrzeja.

Печашань дозволяешся: въ должности По-
лицмейстера Прокудинъ Горскій. (1442)

2. Na y wyżey wydanych w dniu 16
Czerwca terażniejszego roku, Prawideł, dla
odbycia ósmego popisu ludności, 88 § zabro-
nione wszystkie w ogólności przechodzenia po-
datkowych stanów, w ciągu pierwszego dla po-
pisu terminu, to jest: do 1go Maja następują-
cego 1834 roku, a po upłynieniu tego termi-
nu, podług 91 § tychże Prawideł, dozwolone
takie przechodzenia na ogólney osnowie, i za
przedstawieniem świadectw, że oni w skazkach
nowey rewizyi, pokazani na dawniejszych mie-
scach swego zamieszkania; tymczasem przeciwnie
przytoczonemu § znaczna liczba wchodzi do
Izby od włóścian różnego nazwania prośb, o
dozwolenie im przy terażniejszym popisie przy-
pisywać się do innych miejsc; jakowych prośb
rozstrzygnięcie na istotney osnowie wyrażo-
nych §§ Prawideł o rewizyi, nie tylko nie-
przynosi istotney korzyści dla proszących, ale
narażając ich na niepotrzebne wydatki, staje
się ciężarem dla Izby; a zatem Izba Skarbowa,
na skutek rezolucyi swojej, następy dnia 1
terażniejszego Grudnia, podaje do powszechney
wiadomości, a w szczególności osobom zayu-
jącym się pisaniem dla podatkowego stanu lu-
dzi podobnych prośb, iż do 1go Maja następują-
cego 1834 roku, ona nie ma prawa dozwalać
przechodzenia ludziom tego stanu, i każdy z
nich, powinien zapisać się, przy terażniejszym
popisie, tam, gdzie w ostatney rewizyi zny-
duje się zapisanym, a przechodzenie im dozwo-
lone na ogólney osnowie od dnia 1 tego ma-
ja, ale nieinaczej, jak z zachowaniem porząd-
ku, przywiedzionym 91 § ustanowionego. Gru-
dnia 8 dnia 1833 roku. Sowiernik Lega.

W obowiązku Naczelnika Stołu Mateusz
Kuczewski (1430)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu
ogłasza się, iż na oddanie z publicznych tar-

gow w odkupną dzierżawę w mieście Wilnie krobzanego żydowskiego poboru, zostającego teraz na odkupie, a mianowicie: od rzezi na koszer rogatego bydła i koszerne go mięsa, od rzezi na koszer różnego ptastwa, od przyjeżdżających kupców, piekarzy, łososiny i innego drobiazgu od 1 Kwietnia 1834, do 1 także Kwietnia 1838 roku, przeznaczone terminy dla odbycia targu dnia 12 Lutego następującego 1834 roku, i dla przetargu we trzy dni po nim; a zatem życzący uczestniczyć w takowych targach, zechcą przybyć na przeznaczone terminy do tego Rządu, z prawnymi i dostatecznymi ewikcyami, gdzie objawione im będą i poprzednicze do zawarcia kontraktów kondycye: przy czém dołącza się, iż wyrażone pobory zostają teraz na odkupie, z opłatą na rok: pierwszy artykuł od rzezi bydła po 19,600 rubli, drugi od rzezi ptastwa po 4,450 rubli, i trzeci od przyjeżdżających kupców, piekarzy, jedwabiu i innych drobiazgow po 6,645 rubli srebrem. Listopada 14 dnia 1833 roku.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki.

Sekretarz Kawalenok.

Powytczyk Żwirzdowski. (1428)

2. Мы ниже подписавшіеся избранныи Виленскимъ Еврейскимъ Обществу и утвержденыи здѣшнимъ Губернскимъ Правленіемъ къ составленію 8й ревизіи, по Высочайшему Манифесту 16го Іюня сего 1833го года — симъ объявляемъ всемъ Евреямъ, принадлежащимъ къ Виленскому Кагалу, живущимъ здѣсь и въ прочихъ Городахъ и мѣстахъ Виленской и другихъ Губерній, чтобы съ 1го наступающаго Декабря мѣсяца, каждый явился къ нимъ въ домъ браташва называемаго Поржондковое, на Школьномъ Дворѣ состоящій и подавалъ бы новую сказку о себѣ и семействѣ своемъ, по формѣ находящейся у насъ; упрашиваемъ всехъ Начальствъ и обывателей подъ вѣдѣніемъ кои хъ жительствующи Виленскіе Евреи, дабы не удерживали никого изъ Виленскихъ Евреевъ безъ нашего свидѣтельства, въ томъ, что онъ записался у насъ въ новую ревизию, съ предостереженіемъ ихъ, что ежели бы кто не записался въ ревизию по 1е Маія наступающаго 1834 года, шотъ подвергается всемъ штрафамъ положеннымъ въ Высочайше утвержденныхъ для новой ревизіи Правилахъ — А дабы никто не могъ оспориваться невѣдѣніемъ о семъ, шотъ уведомленіе сіе публикуется. Ноября дня 1833 года.

Zelman Mowszowicz Rokeich — Jeremiasz Gaywizowicz Mayzel — Leyba Fitzilowicz Titiesz.

Печатать дозволяется: въ должности Полицеймейстера Прокудинъ Горскій. (1429)

2. Mając corocznie z owczarni mey do zbycia owce i tryki sortowane różnego wieku, z gatunku i rasy czystych hiszpańskich za cenę umiarkowaną; zawiadamiam osoby chętne nabycia, aby po takowe pod adresem mym do Ponieonia pod Rownem, w kraju Królestwa Polskiego położonego, w miesiącu Lutym z umową o cenę, a zaś w końcu miesiąca Lipca po strzyży po odbiór łaskawie zgłaszały się. P. L. Frentzel.

Печатать позволяю: въ должности Виленскаго Полицеймейстера Прокудинъ Горскій. (1433)

2. WJPan Marcin Buchowiecki upełnomocnił mię, abym nad prawem jego w Lautzen-Kurtzumskim konkursie czuwał; teraz zaś gdy

od roku, na moje powtarzane listy nie odpowiadano, owszem nawet list mój rekomendowany do niegoż addressowany, bez rozpiczętowania został mi na powrót odesłany. Upraszaam przeto ninieyszcim, wyżej wyrażonego WJPana Marcina Buchowieckiego, ażeby się u mnie naydaley do 7go Januaryi 1834go roku dla udzielenia należytey instrukcyi stawił, albowiem w przeciwnym razie utracie jego pre tensy nie będę mógł zapobiedz. Mitawa dnia 1go decembra 1833 roku.

Podpisano: Adwokat Sądu Głównego Richard v. Bistram. (1432)

2 Rada Mieyska Wileńska zawiadamia, że w dniu 13 terażniejszego miesiąca na skutek przedpisania JW. Ciwilnego Gubernatora i Kawalera 7 praes. za N. 23,611 otrzymanego w Izbie teyże Rady będzie się odbywał przetarg o godzinie 11 z rana na dostarczenie roczney proporcyi na oświecenie ulic miasta Wilna oleju górą do 6,000 garcy i świec łojowych 39 pudów i funtów 15; przeto życzący przyjąć wymienionych przedmiotów dostarczenie zechcą w powyższym terminie przybyć do teyże Rady. Dat 9 xbra 1833 roku.

Józef Krzemiński Radny M. W.

Pismowodzca Bagiński. (1435)

2. Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż człowiek Bazyli Tarabukin, z powodu nie objawienia istotnego swojego miejsca urodzenia, wiedzy lub gromady, do której należy, będąc osądzonym, jako włóczęga, rezolucyą tuteyszego Powiatowego Sądu; zatwierdzoną przez Naczelnika Gubernii, odesłany do Syberyi na osiedlenie; przymiotów następujących: wieku lat 20, wzrostu 2 arszyny, 5 wierszkow, twarzy okrągłej, oczu szarych, włosy na głowie i brwiach światło-ruse, nosa podługowatego. Listopada 30 dnia 1833 roku.

Exekutor Lebediew.

Kollegialny Sekretarz Józef Łozowicki. (1413)

2. Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszcim ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw trzy ludzie: *Hawryło Czupryniuk*, *Jan Hawryluk* i *Nikołaj Hryzak*, osądzeni za włóczęgę i kłamliwe o sobie powiadanie, których przymioty następnne: *Czupryniuk* wzrostu 2 arszyny, 5 $\frac{1}{4}$ wierszka, twarzy czystey, okrągłej, oczu światło-karych, włosy na głowie i brodzie ciemno-ruse, a na wąsach światło-ruse; *Hawryluk* wzrostu 2 arszyny, 5 $\frac{1}{4}$ wierszka, włosy na głowie ciemno-ruse, na brodzie, wąsach i brwiach światło-ruse, oczy kare, twarzy nieco podługowatey i *Hryzak* wzrostu 2 arszyny, 4 $\frac{1}{4}$ wierszka, twarzy okrągłej, ospowatey, włosy na głowie światło-ruse, oczy kare, nos i gęba mierne, wieku lat pierwszy 40, drugi 48 i trzeci 25. Listopada 15 dnia 1833 roku.

Sowietnik Przybylski.

Sekretarz Dżumiński. (1412)

3. Od Wołyńskiej Izby Skarbowey ninieyszcim ogłasza się, iż podług odniesienia się Kommissaryatskiego Departamentu Ministeryum Wojennego z dnia 13 Października N. 2,789,

będzie się odbywał w niey targ 19, i przetarg dnia 23 Lutego następującego 1834 roku, na podjęcie się podradu z Dubieńskiej Kommissaryatskiej Kommissyi, roczney od 14 Kwietnia tegoż roku przewozki, do różnych mieysc, skarbowych rzeczy i medykamentow, na jednokrotnych podwodach, i osobno w zdarzeniu nadzwyczajney potrzeby, na terminowych trójkach, tak w Rossyi, jak i za granicę, który podług przybliżonego obliczenia Kommissyi, będzie dochodził do summy *pięćdziesięciu pięciu tysięcy rubli*. Życzący uczestniczyć w takowych targach, powiani przybydź do Izby Skarbowey z sprawiedliwemi i pewnemi ewikcyami, rozciągającemi się nie niżej *od ośmnastu tysięcy, czterechset rubli*.

Sekretarz Sadowski. (1410)

3. Od Wołyńskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niey będzie się przedawał z publicznego przez aukcyę targu oddany na ewikcyę za uchybieniem terminu nieruchomości majątek obywatelki z poprzedzającego zamęztwa Kollegialney Assessorowey Katarzyny Lutawinowey, a w powtórny Podpółkownikowey Popowey, w Łuckim Powiecie we wsi Teremnem sto dusz pięciomężskiej włością, ze wszystkiemi ich siemieniściami, uprawnemi i sianokośnemi ziemiami, lasem, pańskim i ekonomicznym zabudowaniem i innemi gospodarczemi oporzędzeniami, za nieopłacenie za pożyczką w Izbie 1824 roku grudnia 19go, pozostałej za uczynionemi wypłatami srebrem 190 rubli i assynacyami 8460 rubli z nagromadzonemi procentami, na terminach, pierwszym 5go, drugim 8go i trzecim ostatecznym dnia 12go marca 1834 roku. Życzący kupić takowy majątek, zechcą przybydź do tej Izby na wyżej wyrażone terminy, gdzie mogą widzieć ocenkowe opisanie.

Dożywotni Członek Krynicki.

Sekretarz i Kawaler Kondratjew.

Buchalter Dziakiewicz. (1424)

3. Kommissoryatski Departament Ministerium Wojennego, wzywa życzących podjąć się w ciągu jednego roku przewozki z Kommissyi Wileńskiej Kommissoryatskiego Depo skarbowych rzeczy i medykamentow, na zwyczajnych, a w zdarzeniu potrzeby na terminowych podwodach, w Rossyi i za granicę. Życzący podjąć się takowego podradu, mogą przybydź do Departamentu, z prawnemi świadectwami i pewnemi ewikcyami, na przeznaczone na osnowie N a y w y ż e y zatwierdzoney 17go Października 1830 roku ustawy o podradach, terminy dla targu, 4 stycznia następującego 1834 roku, i we trzy dni dla przetargu, podczas zasiadania; kondycye zaś na tę przewózkę, mogą widzieć i przed naznaczonemi wyżej terminami. Autentyk podpisał:

Jenerał Krigs-Kommissarz, Jenerał-Adjutant Szypow.

Sprawdzał: Naczelnik oddziału Terajew.

Zgodno: Naczelnik Stołu Mielnicki. (1421)

3. Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż człowiek *Roman Pietrow*,

z powodu nieodkrycia istotnego swego mieysca urodzenia, wiedzy lub gromady, do jakiej należy, osądzonym będąc jako włóczęga i rezolucyą tuteyszego Powiatowego Sądu, po zatwierdzeniu przez Naczelnika Gubernii, odesłany do Syberyi na zaludnienie. Przymiotów następujących: wieku lat 40, wzrostu 2 arszyny 4 wierszki, twarzy śniadey, okrągławey, oczu karych, włosów ciemno-rusych, nosa podługowatego. Listopada 22 dnia 1833 roku.

Exekutor Lebidiew.

Kollegialny Sekretarz Józef Łozowicki.

(1323)

3. Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż człowiek *Michał Szewczenko*, z powodu nieokazania istotnego swego mieysca urodzenia, wiedzy lub gromady, do jakiej należy, osądzonym będąc jako włóczęga i rezolucyą tuteyszego Powiatowego Sądu po zatwierdzeniu przez Naczelnika Gubernii odesłany do Syberyi na zaludnienie. Przymiotów następujących: wieku lat 18, wzrostu 2 arszyny 2½ wierszka, twarzy okrągłey, białey, oczu szarych, włosów światło-rusych, nosa podługowatego. Listopada 22 dnia 1833 roku.

Exekutor Lebidiew.

Kollegialny Sekretarz Józef Łozowicki.

(1379)

3. Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż człowiek *Jerzy Fiedorow*, z powodu nieobjawienia istotnego swego mieysca urodzenia, wiedzy lub gromady do jakiej należy, osądzonym będąc jako włóczęga i rezolucyą tuteyszego Powiatowego Sądu, po zatwierdzeniu przez Naczelnika Gubernii, odesłany do Syberyi na zaludnienie. Przymiotów następujących: wieku lat 33, wzrostu 2 arszyny 5½ wierszka, twarzy białey, oczu szarych, włosów światło-rusych, nosa miernego. Listopada 22 dnia 1833 roku.

Exekutor Lebidiew.

Kollegialny Sekretarz Józef Łozowicki.

(1377)

3. Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż człowiek *Hryhory Lebidiew*, z powodu nieodkrycia istotnego swego mieysca urodzenia, wiedzy lub gromady, do jakiej należy; osądzonym będąc jako włóczęga i rezolucyą tuteyszego Powiatowego Sądu, po zatwierdzeniu przez Naczelnika Gubernii, odesłany do Syberyi na osiedlenie; przymiotów następujących: wieku lat 23, wzrostu 2 arszyny 6 wierszkow, twarzy białey, okrągłey, oczu burych, włosów ciemno-rusych, nosa podługowatego. Listopada 22 dnia 1833 roku.

Exekutor Lebidiew.

Kollegialny Sekretarz Józef Łozowicki.

(1376)

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski ustanowiony na majątność Butowty w Powiecie Upickim leżąca, do dziedzictwa W. Jerzego Distlerlhofa należną, i dzieło swoje z udziałnego protokołu zwyczajnym porządkiem konkursowym już pełniący, nie otrzymawszy do naznaczonego pierwey terminu żadnych doniesień kredytorskich; przez rezolucyą 22 dnia idącego miesiąca nowembra zapisaną, zastrzegł wszystkich do tej sprawy interessowanych, że

determinuje ostateczny termin objawienia stosunków, do dnia 7 decembra teraźniejszego roku — Że 15 dnia tegoż miesiąca decembra, w mieście Sądowym Poniewieżu, dzieło do namowy wezmie i na zamilczane pretensye wieczną zapisze amissyą — Gdyby zaś nikt niewiadomością zastaniać się niemógł, to i niniejsze doniesienie, w Gazecie Kuryera Lit. zamieszcza — Dano w Poniewieżu 1833 roku nowembra 27 dnia.

Sędzia Powiatowy i Exdywizor Olechnowicz.

Assessor Sądu Ptoowego F. Wereszczyński.

Assessor Sądu Powiatowego i Exdywizor Adam Jasiński.

Regent Jan Jasiński. (1425)

3. Wyczytawszy w Dodatku Kuryera Litewskiego pod N. 142 przez P. Maryą z Mejerow Parczewską umieszczone przeciwko sobie ostrzeżenie, gdyby ono mieściło w sobie słuszne powody, zostawiłbym w milczeniu, lecz ponieważ ma na celu pomawiać moją opinią, zmuszony więc jestem Publiczności objaśnić. Nieprzeczę że w idącym roku marca 27 przyjąłem plenipotencyą od P. Parczewskiej, lecz oney w kilka dni przez oświadczenie w Sądzie Powiatowym Wileńskim zapisane zrzekłem się; tysiączne uręczenia wdzięczności, usilne jej prośby, i wdania się osob, zmusiły mię znowu tęż samą plenipotencyą przyjąć, gdzie znalazłem stan interessow zaniebdany, majątek Dyaniński z attynencyą Grabówką zupełnie zniszczony; a dopominki kredytorow nader liczne, stawiły nieraz w trudney pozycyi, tak dalece, że często nie było czém załatwiać koszta procederowe; co wszystko w skutek naysolenniejszych uręczeń wdzięczności, własnemi zastępować musiałem, i mam o to pretensyą dotąd jeszcze niezabonifikowaną. W późniejszym czasie nie mając wydatkow powracanych, i widząc prace bez wynadgródenia, upraszałem P. Parczewską aby od promocyi swoich interesow uwolniła, a w kolei przez oświadczenie w Aktach Sądu Powiatu Wileńskiego gbra 13 zapisane, wydanej plenipotencyi kiedy się zrzekłem, to wzbudziło jak dziś uważam, niechęć, rozmijającą się ze wszelką słusnością, a w skutek tego zapisała pod datą gbra 18, przeciwko mnie oświadczenie, na które ja teyże daty bo dnia 24 odpowiedziałem, i razem stan interessow jaki był, i co na jakim stopniu dopiero zostaje, zjaśniłem. Wszakże P. Parczewska niechcąc weyść w istotę rzeczy, i należności mojej oddadź, powstaje na mój honor, ostrzeżga Publiczność, aby nikt kapitałow i procentow mnie nie wypłacał; nad czém mocno dziwię się, bo żadnych niema, a jeśli te szczególniejszym sposobem przedemną ukrywały się, lub dziś jakie posiada, przez samą ludzkość, życzę aby we wszystkiem było co najwyżcey. Zapowiada jakobym ja nieodpowiedział celowi swojemu; w tém nic innego nie jest jak oznaka niewdzięczności. Cóż robić, nie pierwszy jestem, któremu podobnie się wypłaca. A ponieważ dotąd niektóre P. Parczewskiej służące kwity z opłaty

podatkow, jako i dalszych wydatkow znajdując się jeszcze w ręku moiém, a zajmujący się interesami P. Parczewskiej nieprzyymują; przez niniejsze więc wzywam P. Parczewską iżby one przyjąc raczyła, gdyż takowe mi na nic są niepotrzebne. Datt 1833 xbra 4 d. w Wilnie.

Antoni Oleszkiewicz Adwokat przy Sądzie Powiatowym Wileńskim. (1426)

5 Niżej piszący się czynię oświadczenie w rzeczy takiej: Po śmierci mojego rodzzonego brata s. p. Ignacego Zawiszy b. Marszałka Ptu Kowień, nad pozostałym potomstwem i interesami jego, już to z powodu podeszłego wieku, osłabionego zdrowia, oraz wielu własnych interesow, nie mogąc się zająć opieką; że się takowey rzekam przez niniejsze zapowiadam, i gdyby mnie nikt za opiekuna w interessach s. p. brata mojego nie miał, ostrzegam, jakowe oświadczenie własną ręką podpisuję. Dat 1833 listopada 16 dnia.

Ludwik Zawisza b. Podkom. Kowień.

Roku tysiąc osmset trzydziestego trzeciego miesiąca listopada szesnastego dnia. W skutek nastaley w Sądzie powiatowym Kowieńskim popodaney prośbie rezolucyi przed aktami tegoż Sądu znajdując się obecnie JW. Ludwik Zawisza b. Podkomorzy Ptu Kowieńskiego takowe oświadczenie do protokołu manifestowego dla wpisania podał. O czém ten Sąd należyty podpisem przy wyciśnięciu Urzędowey pieczęci zaświadcza.

Assesor Sądu ptu Kowień. Szymon Medeksza; Sądu powiat. Kowień. Regent J. Dragat.

(1400)

3. Oświadczenie imieniem Starozakonnego Faywisza Abelowicza Galacha czyni się w rzeczy następney: Mając żały wexel w roku 1832 gbra 23go na rubli assygnac. 500, od Judela Wólfowicza Chelimera, równie teyże daty drugi wexel na taką ilość summy rubli assygnac. 500, oraz cerograff na rubli sr. 300, teyże datty od tegoż Chelimera sobie wydane; gdy one wszystkie trzy 1833 roku gbra 24 dnia tu w Wilnie przypadkowie zagubił; przeto stosownie do Naywyższych Ustaw, zwłaszcza, gdy wexle na ukaziciela są wydane, aby żały przez znalezienie przez kogo takowych zagubionych wexlow, nie tracił swojej należności, niniejsze zapisując oświadczenie, zapowiada, że wyrażone powyżey wexle wprost do niego należą, za któremi żały drogą właściwą dopominać się o swoją należność będzie. — 1833 gbra 24 dnia.

Jako nie umiętny pisma krajowego, na prośbę Faywisza Galacha podpisałem Notko Eliaszewicz Mec.

Roku 1833 miesiąca gbra 28 dnia. Przed Sądem Powiatowym Wileńskim stawając osobście Star. Notko Eliaszewicz Mec, niniejsze oświadczenie, po rezolucyi sądowey, wpisać do Protokołu podał i one w tymże Protokóle własnoręcznie podpisał.

Assesor Jan Pisanka.

Regent Tomasz Stempkowski. (1402)

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno, 1833, d. 13 Grudnia.

CENZOR LEON BOROWSKI.